

[Ministeren for skatter og afgifter]

tre lovforslag fra regeringens side, der alle tre går ud på lempelser og lettelser for skatteydere. Jeg synes, det er længe siden, at en regering har kunnet fremsætte forslag af den art.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu er det jo altid svært at vide, hvordan en ny lov vil komme til at fungere, hvordan folk vil reagere på den, og derfor må meget jo bero på, hvilken tro man har, og hvilke forudsætninger man opstiller. Derfor vil jeg spørge ministeren, om man ikke kan risikre, at dette her udelukkende vil betyde, at folk vil jonglere med penge på børsen, uden at der i øvrigt kommer arbejdspladser ud af det.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil i samme forbindelse spørge ministeren om følgende: Dette her drejer sig om kapitalpensioner og pensioner m.v.; kunne det tænkes, at ministeren ville overveje at tage selvpensioneringskontiene med? Man kunne eventuelt gøre det ved, at det ikke var kontohaveren, men banken, der gjorde det på kontohaverens vegne og stadig væk sørge for, at der var en vis sikring – de er lidt mere forsigtige, når de investerer i papirer. Jeg ved ikke, hvor mange penge der ligger i selvpensioneringskontiene, men der er trods alt en mulighed her, som kunne åbnes for dem også. Det er pensioner, man taler om; men man skiller altså dem ud fra de små, der selv vil forsøge at spare op til deres pension – det er efter deres tresindstyvende år, de kan få dem udbetalt. Hvad er egentlig årsagen til, at de udelukkes i denne sammenhæng?

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Til det sidste spørgsmål, hr. Knud Lind stillede – hvorfor disse udelukkes fra denne sammenhæng – må jeg sige, at det står i loven, at disse penge skal indbetales kontant. Jeg er ikke rigtig klar over, hvorfor man i sin tid lavede loven på den måde. Jeg har ikke nogen planer om at lave den lov om, men jeg vil gerne overveje sagen på foranledning af hr. Knud Linds spørgsmål.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen stillede et meget interessant spørgsmål, nemlig om det kunne tænkes, at det ikke bare var positive virkninger, vi fik ud af at gøre det mere attraktivt at investere i aktier, men om der ikke også kunne være nogle negative virkninger forbundet med det. Dertil vil jeg sige, at det kunne man godt tænke sig. Man kunne godt tænke sig, at man pludselig kommer i en situation, hvor aktier overvurderes, og at der ikke længere er værdier bag ved de priser, der betales for penge, der skydes ind i erhvervslivet. Det er klart, at det er noget, som de, der er interesserede i det – og det er regeringen naturligvis – forsøger at holde et øje med. Men vi må erkende, at aktier igennem mange år har været kolossalt undervurderet i forhold til de reelle værdier, der stod bag aktierne, og det skyldes to ting. Det skyldes den høje rente, som imidlertid nu er kommet ned på et meget glædeligt lavt niveau, og det skyldes den usikkerhed, der har været for hele erhvervslivet, en usikkerhed, som nu også til dels er fjernet, og som kun opstår, når man rumler lidt med valgtrommerne herinde i huset.

(Kort bemærkning).

Egon Jensen (S):

Det er, ligesom om man skal luften lidt ud. Inden ministeren roser sig selv og regeringen alt for meget, vil jeg lige gøre opmærksom på, at der står i forslaget, at der skal være mulighed for risikovillig kapital. Derfor behøver man ikke nu med bekymring spørge, om nu også den risiko kan opstå. Lovforslaget går netop ud på, at man skal tage risikoen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.